Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0333
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. K. van Oort, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 18 november 2020
Ingediend door	: Stichting [naam stichting] in de hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de heer [consument 1] en mevrouw [consument 2], verder te noemen de consumenten
Tegen	: InterBank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 22 april 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

Variabele rente. De consumenten stellen dat zij, op basis van de uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid met nummers 2019-004, 2019-005 en 2019-005B, recht hebben op rentecompensatie. De bank heeft dit betwist. De commissie wijst de vordering af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consumenten en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. V.H. Affourtit.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consumenten en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben een tweetal doorlopend kredietovereenkomsten gesloten met (de rechtsvoorganger van) de bank. Daarbij zijn partijen een variabele rente overeengekomen.

2.2 Bij beschikking van 13 juli 2017 zijn de (goederen die (zullen) toebehoren aan de) consumenten onder bewind gesteld.

2.3 In november 2019 is ten behoeve van de consumenten een schuldhulpverleningstraject gestart. Op dat moment had de bank een vordering op de consumenten van € 12.714,36. Per brief van 21 november 2019 van de gemeente Amsterdam is de bank een voorstel gedaan om ter afdoening van de vordering een bedrag van € 753,96 te voldoen, tegen finale kwijting.

2.4 Op 10 maart 2020 is de bank met voornoemd voorstel akkoord gegaan.

2.5 De bank heeft hierna, in navolging van eerdere uitspraken van de Commissie van Beroep van Kifid, een compensatieregeling in het leven geroepen waarbij zij haar klanten compenseert voor teveel betaalde rente op doorlopend krediet.[1]

2.6 De bank heeft de consumenten in verband met deze compensatieregeling in mei 2020 aangeschreven. In dit schrijven staat – voor zover relevant – het volgende:
"En als er eerder een kwijting of een afschrijving is geweest, dan worden die afgetrokken van het door u te ontvangen bedrag".

2.7 De consumenten hebben vervolgens een rentevergoeding aangevraagd. Met betrekking tot één van de kredieten is middels een vaststellingsovereenkomst een bedrag van € 260,08 ter compensatie aangeboden. Deze vaststellingsovereenkomst is door mevrouw [naam consument] op 19 mei 2020 ondertekend. De heer [naam consument] heeft deze vaststellingsovereenkomst niet ondertekend. Met betrekking tot het andere krediet is middels een vaststellingsovereenkomst een bedrag van € 5.576,74 ter compensatie aangeboden. Deze vaststellingsovereenkomst is door de heer [naam consument] op 16 mei 2020 ondertekend. Mevrouw [naam consument] heeft deze vaststellingsovereenkomst niet ondertekend.

2.8 De vaststellingsovereenkomsten bepalen overigens – voor zover relevant – het volgende:
"(…) Klant heeft recht op de Rentevergoeding en betaling daarvan nadat de Overeenkomst is getekend. Als Klant het DK is aangegaan met een medecontractant, heeft Klant pas recht op de Rentevergoeding en betaling daarvan als de medecontractant(en) (ieder) een eigen exemplaar van de Overeenkomst heeft (of hebben) getekend. (…)

[1] Commissie van Beroep d.d. 21 januari 2019, 2019-005 en Commissie van Beroep 5 februari 2020, 2019-005B

De Rentevergoeding zal worden betaald doordat de Rentevergoeding in mindering wordt gebracht op het uitstaande saldo van Klant op het DK. Daarbij strekt de Rentevergoeding als laatste in mindering op de achterstand van Klant op het DK (als die er is). (…)"

2.9 Bij vonnis van 19 juni 2020 van de rechtbank Amsterdam is een dwangakkoord uitgesproken ten aanzien van de schuldeisers die niet met het onder 2.3 genoemde voorstel akkoord zijn gegaan.

2.10 Op 28 juli 2020 heeft de bank uit hoofde van dit akkoord een bedrag van € 763,27 ontvangen. Het overige nog openstaande bedrag is door de bank als definitief oninbaar afgeboekt.

De klacht en vordering

2.11 De consumenten vorderen betaling van een bedrag van € 7.000,-, te vermeerderen met de wettelijke rente.

2.12 De consumenten leggen hieraan het volgende ten grondslag. De bank heeft de consumenten twee vaststellingsovereenkomsten toegezonden, waarin staat dat zij recht hebben op rentecompensatie. De consumenten hebben deze vaststellings-overeenkomsten getekend en maken aanspraak op dit bedrag. De consumenten zijn kort gezegd van mening dat als de bank meent dat de consumenten geen recht hebben op dit bedrag, ze dit ook niet hadden moeten aanbieden.

Het verweer

2.13 De bank heeft verweer gevoerd. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Ter beoordeling staat of de consumenten recht hebben op de rentecompensatie als genoemd in de vaststellingsovereenkomsten van 16 en 19 mei 2020. Naar het oordeel van de commissie hebben de consumenten hierop geen recht. Daartoe is het volgende van belang.

3.2 De bank heeft onder meer gesteld dat de vaststellingsovereenkomsten niet rechts-geldig tot stand zijn gekomen, nu de consumenten op dat moment vanwege het bewindvoerderschap niet beschikkingsbevoegd waren en de vaststellings-overeenkomsten bovendien niet door beide consumenten zijn ondertekend. Dit verweer slaagt.

Uit de vaststellingsovereenkomsten blijkt – zoals onder 2.8 is geciteerd – duidelijk dat de overeenkomst pas recht geeft op rentecompensatie indien alle contractanten (in dit geval beide consumenten) een exemplaar van de vaststellingsovereenkomst hebben ondertekend. De consumenten hebben niet betwist dat de vaststellings-overeenkomsten slechts door één van de twee consumenten zijn ondertekend, zodat de vaststellingsovereenkomsten geen recht geven op rentecompensatie.

3.3 De consumenten hebben naar het oordeel van de commissie ook overigens geen recht op die rentecompensatie. De bank heeft onweersproken gesteld dat in de brief van mei 2020 is aangegeven dat eventueel verleende kwijtingen of afschrijvingen worden afgetrokken van het door de consumenten te ontvangen bedrag. De consumenten hebben niet betwist dat de bank in juli 2020, na vaststelling van het dwangakkoord, een bedrag van bijna € 12.000,- heeft moeten afboeken. Dat is derhalve een veel hoger bedrag dan waarop de consumenten uit hoofde van de rentecompensatie recht zouden hebben. De bank heeft dan ook minder ontvangen van de consumenten dan waarop zij op basis van de overeenkomst nog recht zou hebben. Het afgeboekte bedrag van de schuld is na aftrek van de rentecompensatie nog steeds hoger dan de rente-compensatie. Van enig onverschuldigd betaald bedrag door de consumenten, waarvoor zij compensatie moeten ontvangen, is dan ook geen sprake. De consumenten hebben de rente waarvan zij nu stellen dat zij die te veel zouden hebben betaald immers niet daadwerkelijk betaald, de bank heeft deze moeten afboeken. De consumenten mochten op basis van de door de bank verstrekte informatie ook redelijkerwijs niet tot de conclusie komen dat zij daadwerkelijk een bedrag uitbetaald zouden krijgen, nu de bank in de onder 2.6 genoemde brief al heeft aangegeven dat een eerder afschrijving afgetrokken wordt van het te ontvangen bedrag. Ook indien de consumenten gedurende de looptijd van het krediet te veel rente in rekening is gebracht, kunnen de consumenten geen aanspraak maken op vergoeding hiervan, omdat na aftrek van de rentecompensatie van het afgeboekte bedrag in beginsel nog een vordering van de bank op de consumenten resteert.

3.4 Het voorgaande leidt ertoe dat de vordering wordt afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.